

Utóirat (ide az elejére került, akárcsak Géc Gabos klasszikus írásában.)
Mivel a szabályokat betartva a kamut is mamnak minden, előző
levelém pedig hiába címrődött, híve chérei kéik e baklövetele.

1986 május 15-én

Nagytiszteletű Történész Uram!

Mint régi barátomhoz, közös /vagy talán inkább "honvéd"/
ügyben zavarok, bár ezt nem gyakran teszem. Rossz természetem,
hogy jobban szeretem a magányt a világ zajánál s ahol nem segíthetek,
minek is ártanék. No meg annyi bős vitéz könyököl a rivaldafényért,
hogy igazán nem illik a magamfajta öregnek vetélkedni tehetségesebbekkel.

Vannak azonban apró-cseprő, de a mi szemünkben csiszolatlan
gyémántok az amerikai magyar firmamentumon, melyekkel bibelődünk ta-
lan még szabad. Így nem éppen számos üres órámban a honi Toqueville,
Kőrösi Csoma Sándor emlékeit fordítgattam. Jóllehet aigma lesz rá
kiadó --hiszen egyszerű közneves volt a szerencsétlen, aki irnokként
nagyta itt ez árnyékvilágot, nem ünnepelel auktorként, mint Alexis-Henri-
Charles-Maurice Clerel, Comte de Toque Ville: érdekes, már akkor is az
érdekelte az amerikai "republikánus" fantáziát, ami itt nincs, gerőf!--
mindenestre azonban valamit csak érdemes hátrahagyni az u.n. utókorak.
Ha más nem, hogy megkövessem a kultur-vakarászokat, hát 130 s egynehány
év multán az első magyar utileirást az Egyesült Államokról.

De nem panaszkodni, még kevésbé dicsekedni szándékom e sorok-
kal, hanem Eminenciád szives tanácsát, hozzászólását, utbaigazítását
kérni egy másik kis "project"-ommal kapcsolatban. Még a fővárosban
létem idején beláttam, hogy az élők túlekedésében nincs helyem, inkább
műveltem tehát kimagasló holtjaink emlékét; gondolván végeredményben
az ő tetteik, pionirkódásuk több maradandó kapcsolatot fog jelentetni
népünk itteni jövője tekintetében, mint egyes örökifju /infantilis?/
akarnokok béka-egér stréberkedése...

Méltóztatik tudni a charlestoni Citadella "Colonel Kováts
Parade Ground"-járól /ez az újvilági magyar grund a "Pál utcai fiúk"
szellemében; a Jamestown Festival Park erdélyi plakettjéről, Harasz-
thy Agoston Finta emlékművéről Sonomában stb. A Parmenius és Kapisz-
trán emlékek létrehozásán persze éppenugy dolgozom ezenul mint eddig,
más "vasak" is vannak a még pislogó "tűzben" s ime az egyik:

Tetszik tudni, hogy Iowa legnagyobb, közel 1,000 négyzet-
mérőföld kiterjedésű megyéjének modern székházát Kossuth emlékére ma-
gyar cimere ékesíti /mivelhogy Pittsburgh egyeteme nem tartotta érde-
mesnek még a magyar tanteremben sem megtűrni, hisz egy régebbi jobb
korra emlékeztette volna az ifjuságot/. Nos, Iowában más Hungarica
kiadásába is vágtam a fejszémét: meg szeretném találni Kerényi Fri-
gyes sírhantját. Utóvégre Petőfi és Tompa kollegája az "Erdei lak"
versenyben már a triumvirátusban való részvétele miatt is eléggé ki-
magasló alakja a magyar irodalomtörténelemnek s kár volna JELTELENÜL
elvonulnunk felette, mint ahogyan szégyenszerre tettük többek között
a San Franciscóban nyugvó Reményi Ede hegédművésszel. /Pedig nélküle
nem szerzett volna magyar táncokat Brahm, aki nagynémet volta dacára
ünnepelelte a zenevilágnak Amerikaszerte s vajjon hányan tudnak arról
csiszoltabbjaink közül is, hogy mindössze kisérője volt az éveken át
New York és California között hangversenyző magyar-zsidó "cigány"nak?/

Egy szóának is száz a vége, hol keressem Kerényi sírját???
Decatur County historikusai mit sem tudnak felőle, pedig New Buda ott
volt pár éven át s emlékezetem szerint Kerényi Iowában lett öngyilkos.
Nagytiszteletűséged lekötélező válaszát előre is szívből köszönöm és
maradok, hódolatteljes kézsókjaim tolmácsolását kérve

a régi ragaszkodással, híve A. Néla

Böloni
FARKAS
SÁNDOR
estendo!

Remélem a cím jó's magtiszteletű úrnak lesz alkalma válaszolni.

ekonyvtar.sk-szededea